

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ALBA

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr. #####

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 10 septembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE: #####

Grefier: #####

Pe rol se află judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul ##### în contradictoriu cu pârâta #####, având ca obiect anulare act administrativ BVR - DSI - 22165/20.12.2023.

La primul apel nominal efectuat în ședința publică se prezintă avocat Popa Maria pentru reclamant, lipsind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care se constată că:

La data de 16 mai 2024, reclamantul a depus la dosar precizare a acțiunii în contencios.

La data de 28 iunie 2024, pârâta a depus la dosar, prin fax, întâmpinare.

La data de 4 iulie 2024, pârâta a depus la dosar, întâmpinare.

Instanța constată că este primul termen de judecată cu procedura legal îndeplinită și acordă cuvântul cu privire la competență.

Reprezentantul convențional al reclamantului apreciază că Tribunalul Alba este competent general, material și teritorial.

Instanța constată că Tribunalul este competent general, material și teritorial, raportat la articolul 10 din Legea 554/2004 și la obiectul acțiunii.

Instanța constată că s-a invocat de către pârâta excepția inadmisibilității acțiunii, raportat la dispozițiile articolul 37 din Legea salarizării 153/2017.

Reprezentantul convențional al reclamantului solicită respingerea excepției. Apreciază că cererea vizează un act pe care instituția l-a emis cu privire la cererea formulată de către reclamant, prin care acesta a solicitat acordarea sportului de 15% din salariul de bază/soldul de funcție/indemnizație de încadrare, în temeiul articolului 22 din Legea 153/2018. Prin urmare, în cauză sunt incidente dispozițiile articolului 1 din Legea 554/2004 astfel că această excepție se impune a fi respinsă.

Instanța respinge ca neîntemeiată excepția inadmisibilității acțiunii invocată de către pârâta, având în vedere faptul că dispozițiile legale invocate de către aceasta, respectiv articolul 37 din Legea 153/2017, sunt aplicabile în situația contestării unei decizii privind salarizarea ori obiectul acestei acțiuni este obligarea pârâtei să emită o decizie de salarizare corespunzătoare a reclamantului.

Prealabil, instanța pune în discuție aplicabilitatea la speță a dispozițiilor OUG 62/2024 care impun instanțelor să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu orice chestiune de drept care ar fi necesară pentru soluționarea cauzei și care nu a fost încă dezlegată de Înalta Curte.

Reprezentantul convențional al reclamantului arată că a studiat corespondența Înaltei Curți și nu a găsit o decizie în care aceasta să se pronunțe cu privire la acest aspect însă depune la dosar practică prin care s-a admis cererea de acordare a acestui spor, astfel că apreciază că în prezenta cauză nu sunt probleme care să poată fi puse în discuția Înaltei Curți – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în condițiile în care textul de lege este foarte clar. Reclamantul își întemeiază cererea pe articolul 22 punctul 2, în acest sens depunând și un set de alte documente respectiv, un referat medical din care rezultă că acesta are o afecțiune pentru care are și certificat.

plus HG 751/2018 prin care s-a stabilit că, în situația în care o persoană are eliberat un certificat de încadrare într-un grad de handicap accentuat sau grav, indiferent de afecțiunea pe care o are, poate să beneficieze de dreptul prevăzut la articolul 22 punctul 1.

Instanța constată că, raportat la apărările pârâtei, problema de drept care se pune aici este modul în care acest spor ar trebui acordat respectiv dacă este supus sau nu plafonării.

Reprezentantul convențional al reclamantului arată că articolul 22 alineatul 3 arată foarte clar că acest spor, cuantumul lui, nu se i-a în considerare la calculul aceluși nivel maxim până la care se poate acorda sporul, astfel că nu este supus acestei plafonări.

Instanța rămâne în pronunțare asupra chestiunii privind sesizarea Înaltei Curți cu o cerere pentru dezlegarea unei chestiuni de drept cu următoarea formulare: „Dacă sporul prevăzut de articolul 22 din Legea numărul 153/2017 este un element al sistemului de salarizare ce face parte din salariul brut lunar și, în caz afirmativ, dacă pentru personalul care este îndreptățit să beneficieze de sporul prevăzut la articolul 22 din Legea număr 153/2017, operează limitarea prevăzută de articolul 1 alineat 5 din OUG 168/2022”.

Reprezentantul convențional al reclamantului depune la dosar chitanța privind onorariul avocațial și concluzii scrise pe fondul cauzei și solicită acordarea unui termen de pronunțare pentru a putea depune la dosar concluzii scrise cu privire la aspectele ridicate de către instanță.

INSTANȚA

Pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, va amâna pronunțarea la data de 19 septembrie 2024.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 19 septembrie 2024, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise.

Pronunțată în ședința publică de la 10 septembrie 2024.

Președinte,
#####

Grefier,
#####

18 septembrie 2024

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr. #####

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 19 septembrie 2024
Completul compus din:
PREȘEDINTE: #####
Grefier: #####

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul ##### în contradictoriu cu pârâta #####, având ca obiect anulare act administrativ BVR - DSI - 22165/20.12.2023.

Se constată că mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 10 septembrie 2024 când instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 19 septembrie 2024, încheiere care face parte integrantă din prezenta încheiere de suspendare.

TRIBUNALUL
Asupra cauzei de față;

Constată că, prin cererea înregistrată la data de 22.01.2024 pe rolul Tribunalului Alba sub nr. de dosar #####, reclamantul #####, a chemat în judecată pe pârâta #####, solicitând:

1. Anularea răspunsului nr. BVR-DSI-22165/20.12.2023, prin care s-a respins solicitarea de acordare a sporului de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, în baza art. 22 din Legea nr. 153/2017;
2. Obligarea pârâtei la acordarea sporului de 15%, din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, prevăzut de art. 22 din Legea nr. 153/2017, de la data de 12.12.2023 și în continuare pe toată durata desfășurării contractului de muncă;
3. Obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu prezentul proces.

Motivarea cererii.

S-a arătat că, în fapt, la data de 6.12.2023 reclamantul a adresat o cerere către pârâtă, cerere care a fost înregistrată la aceasta sub nr. 16564/12.12.2023, prin care a solicitat acordarea sporului de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, raportat la prevederile art. 22 din Legea nr. 153/2017.

Reclamantul a precizat că, prin răspunsul nr. BVR-DSI-22165/20.12.2023, comunicat la data de 27.12.2023 i s-a respins cererea, cu motivarea că nu i se poate acorda acest spor, având în vedere prevederile Ordonanței de Urgență nr. 168/8.12.2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, care la art. 1 alin. 5 prevede: "(5) În anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

A apreciat că respingerea cererii reprezintă un refuz nejustificat de acordare a dreptului la beneficiul acordat de prevederile art. 22 din Legea nr. 153/2017, unde se arată:

"ART. 22

Sporul pentru persoanele cu handicap:

(1) Pentru activitatea desfășurată de nevătătorii cu handicap grav și accentuat, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare.

(2) Celelalte categorii de persoane cu handicap grav și accentuat care vor beneficia de sporul prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Cuantumul sporurilor prevăzute la alin. (1) și (2) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2)."

Având în vedere faptul că acest text de lege se află în vigoare și în prezent, iar de prevederile acestuia beneficiază și alți angajați ai pârâtei, precum și alte persoane care sunt salarizate din fondurile publice, reclamantul a considerat că în mod nelegal i-a fost respinsă cererea, întrucât întrunește condițiile prevăzute de alin. 1 al art. 22, fiind beneficiarul unui certificat de handicap cu grad de handicap accentuat și cu termen de valabilitate permanent.

În drept, reclamantul a invocat disp. art. 22 din Legea nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, art. 194 și urm. Cod de Procedură Civilă.

În probațiune a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Prin întâmpinarea depusă la data de 05.03.2024 pârâta ##### a solicitat respingerea acțiunii în totalitate, ca fiind nelegală și neîntemeiată.

A arătat că, prin cererea de chemare în judecată, s-a solicitat:

1. anularea răspunsului nr. BVR_DSI 22165/20.02.2023 emis de Serviciul Resurse Umane din cadrul ##### ca urmare a cererii înregistrate sub nr. BVR_REG 1 16564 112.12.2023, prin care a fost respinsă solicitarea de acordare a sporului de 15% din salariul de bază, în temeiul dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 153/2017;

2. obligarea paratei la acordarea sporului de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariu de funcție/indemnizație de încadrare, prevăzut de art. 22 din Legea nr. 153/2017, începând cu data de 12.12.2023 și în continuare, pe toată durata desfășurării contractului de muncă;
- obligarea paratelor la plata cheltuielilor de judecată.

Pe cale de excepție, s-a învederat că:

1. Pârâta ##### a invocat în cauza excepția inadmisibilității petitului nr. 1 din acțiune, prin care s-a solicitat de către reclamant în temeiul Legii nr. 153/2017, anularea răspunsului nr. BVR DSI 22165/20.12.2023 emis de Serviciul Resurse Umane prin care a fost respinsă solicitarea de acordare a sporului de 15% din salariul de bază, în temeiul dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 153/2017.

A menționat că reclamantul are calitatea de funcționar public în cadrul #####, fiind încadrat în funcția de inspector superior la Serviciul Colectare și executare silită persoane juridice.

Încadrarea și salarizarea acestuia în perioada de referință s-a realizat de către pârâta ##### prin emiterea deciziilor nr. 208 /25.01.2023 și nr. 3380/ 13.10.2023, acte administrative unilaterale cu caracter individual, comunicate reclamantului și necontestate în condițiile legislației incidente.

Prevederile din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, constituie cadrul general în materia funcției publice și a funcționarilor publici. Funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică (art. 371 alin. 1 din Codul administrativ), iar raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ emis în condițiile legii (art. 374 din Codul administrativ).

Pârâta ##### a menționat că, potrivit art. 37 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, contestația poate fi depusă în termen de 20 de zile calendaristice de la data comunicării actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite. Iar împotriva modulului de soluționare a contestației persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării soluționării contestației. Instanța se pronunță de urgență și cu precădere.

Astfel, pasivitatea reclamantului de a nu contesta în condițiile legii respectivele decizii, nu poate fi „compensată” de către instanța de judecată, prin Investirea cu soluționarea acestui petit din acțiune.

A învederat că, în acest sens sunt și prevederile din Regulamentul intern al ##### aparat propriu și structuri subordonate, aprobat prin decizia ##### nr. 371/15.04.2021 și asumat de reclamant prin semnătură de luare la cunoștință, potrivit cărora:

„Art. 58. (1) Personalul ##### este obligat să respecte ordinea și disciplina la locul de muncă, să îndeplinească toate sarcinile de serviciu ce îi revin, cu respectarea Constituției și legilor care stau la baza organizării și funcționării instituției, potrivit:

a) raportului de serviciu sau contractului individual de muncă;
b) Regulamentului de Organizare și Funcționare al #####, aprobat prin ordin al Președintelui #####;

c) Regulamentului Intern;

(2) Personalul din cadrul ##### are următoarele obligații principale:

k) de a informa autoritatea sau instituția publică, în mod corect și complet, în scris, cu privire la situațiile de fapt și de drept care privesc persoana sa și care sunt generatoare de acte administrative în condițiile expres prevăzute de lege.”

Conform art. 1 pct. 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

Pârâta ##### a arătat că, potrivit art. 2 alin. 1 lit. 1) din legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere, reprezintă: „exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile”.

Rezulta ca adresa de răspuns nr. BVR_DS2165/20.12.2023 emisă de subscrisa ##### nu reprezintă un act administrativ unilateral pentru a fi supus controlului de legalitate în sensul prevederilor din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Indicată ca temei de drept al acțiunii.

Refuzul nejustificat de a soluționa o cerere nu trebuie confundat cu un răspuns nefavorabil al autorităților publice, răspunsul nefavorabil implicând în sine acceptarea de către autoritatea publică a soluționării cererii, însă soluționarea cererii nu va fi conformă așteptărilor reclamantului. De asemenea, a arătat că nu poate fi considerat drept refuz nejustificat de soluționare a unei cereri adresa/actul prin care autoritatea publică indică reclamantului faptul că documentația depusă este incompletă, solicitând completarea acesteia, potrivit legii.

Pârâta ##### a considerat ca actele administrative de încadrare și salarizare emise de subscrisa pentru reclamant erau susceptibile controlului judecătoresc, doar în condițiile și termenele prevăzute de normele legale speciale incidente, aplicabile funcționarului public. Acordarea acestor pretinse drepturi salariale cu titlu de spor, nu poate fi dispusă de instanța de judecată decât în afara cadrului legal, întrucât în lipsa unui demers legitim de a cenzura deciziile de încadrare și salarizare, pretențiile pecuniare ale reclamantului sunt imposibil de valorificat.

Fata de toate aceste considerente de fapt și de drept, pârâta ##### a solicitat admiterea excepției inadmisibilității și respingerea ca fiind inadmisibilă a petitului nr. 1 din acțiune, prin care s-a solicitat de către reclamant în temeiul Legii nr. 153/2017, anularea adresei de răspuns nr. BVR_DSI 22165120.12.2023 emisă de pârâta #####.

În subsidiar, în măsura în care instanța de judecată va califica excepția inadmisibilității ca fiind una de fond, s-a solicitat respingerea petitului mai sus prezentat, ca fiind nefondat.

2. Pe fondul cauzei:

S-a arătat că, în fapt, reclamantul are calitatea de funcționar public în cadrul #####, fiind încadrat în funcția de inspector superior la Serviciul Colectare și executare silită persoane juridice.

S-a susținut că încadrarea și salarizarea acestuia în perioada de referință, s-a realizat de către pârâta ##### prin emiterea Deciziei nr. 3380/13.10.2023, act administrativ unilateral cu caracter individual comunicat reclamantului, asumat prin semnătură și necontestat în condițiile legii.

Astfel cum s-a menționat și prin cererea de chemare în judecată, la data de 12 decembrie 2023, a fost înregistrată de către reclamant la sediul #####, sub nr. BVR_DGR 16564/2023, o cerere prin care se solicita pârâtei acordarea sporului de 15% din salariul de bază, la care a anexat în copie, certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 5459/03.11.2022. Nu au fost depuse alte înregistrări în susținere.

Față de pretențiile formulate de reclamant în cuprinsul acestei cereri, instituția pârâtă a emis adresa de răspuns nr. BVR_DSI 22165/20.12.2023, prin care s-au arătat acestuia motivele pentru care pretențiile pecuniare solicitate cu titlu de „spor” sunt imposibile de valorificat potrivit legislației incidente în vigoare.

Astfel, în ce privește salarizarea funcționarului public reclamant, cu privire la sporuri, s-au reținut ca fiind incidente dispozițiile din:

- începând cu 01.01.2022, cuantumul brut al salariilor de bază ale funcționarilor publici/personalului contractual din cadrul ##### și unități subordonate a fost menținut la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2021, conform prevederilor art. I alin. (5) din O.U.G. nr. 130/17.12.2021 privind unele măsuri fiscale - bugetare, prorogarea unor termene precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit cărora:

„(5) în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2021, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții:

- începând cu 01.01.2023, cuantumul brut al salariilor de bază ale funcționarilor publici/personalului contractual din cadrul ##### și unități subordonate a fost menținut la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2022, conform prevederilor art. I alin. (5) din Ordonanța de Urgență nr. 168 din 8 decembrie 2022, privind unele măsuri fiscale-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit cărora:

„(5) în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. ”

- în conformitate cu prevederile art. II din O.U.G. nr. 115 / 2023, privind unele măsuri fiscale-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene:

„începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. ”

- potrivit art. 22 din Legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:

„(1) Pentru activitatea desfășurată de nevăzătorii cu handicap grav și accentuat, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare.

(2) Celelalte categorii de persoane cu handicap grav și accentuat care vor beneficia de sporul prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. ”

- potrivit articolului unic din H. G. nr. 751/2018 din 20 septembrie 2018 pentru stabilirea categoriilor de persoane cu handicap care beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, emisă în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 22 alin. (2) din Legea- cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

„Persoanele care, în conformitate cu certificatul de încadrare în grad de handicap, sunt încadrate în grad de handicap grav sau accentuat, de oricare tip prevăzut de art. 86 alin. (2) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază, pentru activitatea desfășurată în cadrul programului normal de lucru, de un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, prevăzut la art. 22 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. ”

- conform art. 86 din Legea nr. 448/2006 din 6 decembrie 2006 *** republicată privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap:

„(1) Gradele de handicap sunt: ușor, mediu, accentuat și grav.

(2) Tipurile de handicap sunt: fizic, vizual, auditiv, surdocecitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare.”

Analizând incidența prevederilor legale mai sus menționate și înscrisurile depuse în probațiune, pârâta ##### a apreciat că rezulta fără putință de tăgadă, limitarea succesivă de către legiuitor a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit lealii, din salariul brut lunar, solda lunara de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, fiind menținut începând cu luna ianuarie, cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie a anului anterior, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. ”

A precizat că, din cuprinsul certificatului de încadrare în grad de handicap nr. 5459/03.11.2022 anexat în copie de către reclamant, nu rezulta în mod expres încadrarea sa în grad de handicap „nevăzător” sau încadrarea gradului de handicap accentuat, în vreunul dintre tipurile de handicap menționate la art. 86 alin. 2 din Legea nr. 448/2006*** republicată, privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

Totodată, pârâta ##### a solicitat a se constata ca nu exista motive de nulitate ale răspunsului criticat de reclamant, deciziile de încadrare și salarizare emise de aceasta reprezentând acte administrative unilaterale cu caracter individual, devenite executorii în condițiile legii.

Pentru toate aceste considerente de fapt și de drept, s-a solicitat instanței de judecată să respingă cererea de chemare în judecată, ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată.

3. Referitor la cheltuielile de judecată solicitate de către reclamant, pârâta ##### a solicitat respingerea acestui petit din cererea de chemare în judecată, în principal, raportat la faptul că s-a făcut dovada netemeinicii acțiunii promovate.

În subsidiar, a solicitat instanței să facă aplicabilitatea prevederilor art. 451 alin. 2 din Codul de procedura civilă, în sensul diminuării onorariilor solicitate de reclamant, raportat la complexitatea redusă a cauzei și la activitatea efectivă depusă în acest dosar de reprezentantul convențional. S-a apreciat că pârâta ##### nu a dat dovada nici de rea credință și nici de un comportament neglijent, care să determine instanța să oblige instituției la plata cheltuielilor de judecată.

Astfel, fundamentul juridic al acordării cheltuielilor de judecată este reprezentat de culpa procesuala a părții ”care code în pretenții”. Culpă procesuala este cea care trebuie să fundamenteze fiecare sumă la care va fi obligată partea care a căzut în pretenții cu titlu de cheltuieli de judecată.

dovedita întocmai cu documente justificative depuse la dosarul de instanța pana la sfârșitul dezbaterilor pe fond.

Pentru considerentele mai sus arătate, pârâta ##### a solicitat admiterea cu prioritate a excepției inadmisibilității pentru petitul menționat la pct. 1 și pe fondul cauzei, respingerea în totalitate a acțiunii, ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată.

În drept s-au invocat disp. art. 205, s.a. din Codul de procedura civilă, Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și toate celelalte acte normative menționate în cuprinsul întâmpinării.

În probațiune s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.*

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de cele reglementate în cuprinsul art. 519 C.pr.civ.

Astfel, Tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă*

instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

2. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Alba reclamantul ##### a solicitat anularea adresei BVR-DSI-22165/20.12.2023 emisă de către Serviciul resurse umane din cadrul #####, emisă ca urmare a cererii formulate de către reclamant și prin care solicită acordarea sporului de 15 % din salariul de bază, în temeiul dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017 și obligarea pârâtelor să emită decizia de stabilire și acordare în favoarea reclamantului a unui spor de 15% prevăzut de articolul 22 din legea 153/2017, începând cu data de 12.12.2023 și să plătească drepturile aferente acestui spor, începând cu data de 12.12.2023, sume ce urmează a fi actualizate cu indicii de inflație, precum și la plata dobânzii legale aferente.

În motivarea cererii, s-a arătat că reclamantul este angajat în cadrul ##### în funcția de inspector superior iar la data de 06.12.2023 a formulat o cerere către pârâta de ordin 2, înregistrată sub număr 16564/12.12.2023 prin care a solicitat acordarea unui spor de 15 % din salariul de baza, în temeiul dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017.

Potrivit certificatului de încadrare în grad de handicap nr. 5459/03.11.2022 emis pe numele reclamantului, acesta este încadrat în grad de handicap accentuat, valabilitatea acestui certificat fiind permanentă.

Astfel, coroborând toate dispozițiile legale indicate mai sus, reclamantul a considerat că se impune să beneficieze potrivit Legii 153/2017 de un spor de 15 % din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizație de încadrare.

Potrivit dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017:

„Art. 22. - (1) Pentru activitatea desfășurată de nevăzătorii cu handicap grav și accentuat, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare.

(2) Celelalte categorii de persoane cu handicap grav și accentuat care vor beneficia de sporul prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Cuantumul sporurilor prevăzute la alin. (1) și (2) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2)“.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile Legii 554/2004, 153/2017, H.G. 751/2018, Legea 448/2006.

Prin întâmpinarea formulată la data de 05.03.2023, pârâta ##### a invocat excepția inadmisibilității iar pe fondul cauzei a menționat că, analizând incidența prevederilor legale menționate și înscrisurile depuse în probațiune, rezultă fără putință de tăgadă, limitarea succesivă de către legiuitor a cuantumului „sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, fiind menținut începând cu

luna ianuarie, cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie a anului anterior, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

3. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Tribunalul constată că părțile nu au expus în scris un punct de vedere cu privire la sesizare, chiar dacă instanța a amânat pronunțarea în acest sens.

Reclamantul, prin reprezentant convențional, a arătat la ultimul termen de judecată că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o cerere pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, existând practică judiciară în sensul admiterii acțiunii.

4. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

- Lege-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:

Art. 22. - (1) Pentru activitatea desfășurată de nevăzătorii cu handicap grav și accentuat, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare.

(2) Celelalte categorii de persoane cu handicap grav și accentuat care vor beneficia de sporul prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Cuantumul sporurilor prevăzute la alin. (1) și (2) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2).

art. 38 alin. 3 litera j din același act normativ: ”prin excepție de la lit. a), cuantumul sporului prevăzut la art. 22 alin. (1) se acordă începând cu drepturile aferente lunii martie, fără a se depăși limita prevăzută la art. 25”.

Art. 1 alin. (3) din *O.U.G. nr. 226/2020 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene*, potrivit căroră:

„[...] (3) în anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. 1 alin. (5) din O.U.G. nr.130/17.12.2021 privind unele măsuri fiscal - bugetare, prorogarea unor termene precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit căroră:

(5) în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2021, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții:

Art. 1 alin. (5) din Ordonanța de Urgență nr. 168 din 8 decembrie 2022, privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit căroră:

“(5) în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. II din O.U.G. nr. 115 / 2023, privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene:

„începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

5.Punctul de vedere al completului de judecată:

Tribunalul apreciază că interpretarea tuturor acestor dispoziții conduce spre concluzia potrivit căreia la analiza condițiilor de acordare a sporului acordat persoanelor nevătătoare cu handicap grav sau accentuat ce desfășoară o activitate, prevăzut la art. 22 din Legea-Cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice trebuie să se țină cont de toate dispozițiile ordonanțelor de urgență prin care s-au stabilit măsuri fiscal-bugetare sau care au modificat și completat Legea-Cadru nr. 153/2017, intervenite până în prezent, dată fiind rațiunea care a stat la baza adoptării acestora.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă sporul prevăzut de art 22 din Legea nr 153/2017 este un element al sistemului de salarizare ce face parte din salariul brut lunar și, în caz afirmativ, dacă pentru personalul care este îndreptățit să beneficieze de sporul prevăzut la art 22 din Legea nr 153/2017, operează limitarea prevăzută de art I alin 5 din OUG 168/2022”.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

În baza art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă sporul prevăzut de art 22 din Legea nr 153/2017 este un element al sistemului de salarizare ce face parte din salariul brut lunar și, în caz afirmativ, dacă pentru personalul care este îndreptățit să beneficieze de sporul prevăzut la art 22 din Legea nr 153/2017, operează limitarea prevăzută de art I alin 5 din OUG 168/2022”.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției II Civile, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență din cadrul Tribunalului Alba și transmiterea, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 19 septembrie 2024.

Președinte,
#####

Grefier,
#####